

ת"פ 42221/09/20 - מדינת ישראל נגד גבריאל סימן טוב

בית הדין האזורי לעבודה באר שבע
ת"פ 42221-09-20 מדינת ישראל נ' סמנדויב

בפני כבוד סגן הנשיא השופט צבי פרנקל
בעניין: מדינת ישראל על ידי ב"כ עו"ד יוסי עטון

המאשימה

נגד

גבריאל סימן טוב

הנאשם

גזר דין

1. הרשעתי את הנאשם על פי הודאתו בעבירות שיוחסו לו בכתב האישום. הנאשם הודה שהוא הבעלים של עוסק מורשה הידוע בכינוי המסחרי **גבריאל שור אחזקה וניקיון** ועיסוקו במתן שירותי ניקיון ללקוחות שונים באמצעות עובדי ניקיון.

בביקורת שנערכה על ידי משרד העבודה, הרווחה והשירותים החברתיים נמצא כי בחודש דצמבר 2018 ועד מאי 2019 פעל הנאשם כקבלן שירותי ניקיון וסיפק שירותי ניקיון לשלוש מזמינות באמצעות ארבע עובדות.

במועדים הרלוונטיים לכתב האישום לא היה בידי הנאשם רישיון לעסוק כקבלן שירותי ניקיון כנדרש בחוק העסקת עובדים על ידי קבלני כוח אדם, תשנ"ו - 1996.

כמו כן במסגרת הביקורת עלה כי בין החודשים 3-4/19 הנאשם לא מסר לאחת העובדות תלושי שכר כנדרש בחוק הגנת השכר - תשי"ח - 1958.

2. הרשעתי את הנאשם בעבירה לפי סעיף 2(א), 10א' ו - 20 לחוק העסקת עובדים על ידי קבלני כוח אדם, תשנ"ו - 1996 וכן עבירה לפי סעיף 224(א) ו - 24(ג) לחוק הגנת השכר.

3. במסגרת הטיעונים לעונש טען ב"כ המאשימה שיש לראות בנאשם כמי שעבר 4 יחידות עבירה לפי חוק העסקת עובדים על ידי קבלני כוח אדם וכן שתי יחידות עבירה לפי חוק הגנת השכר וביקש לגזור על הנאשם קנס בשיעור שלא יפחת מ - 43,400 ₪ ולהורות לנאשם לחתום על כתב התחייבות בגובה הקנס המקסימלי 86,800 ₪ למשך שלוש שנים. הנאשם ביקש להתחשב במצבו הכלכלי הקשה. לדבריו עבר את העבירות כי לא ידע את החוקים ויש לו חובות של מעל 440,000 ₪.

4. הקנס המקסימלי בגין העסקת עובדים על ידי קבלני כוח אדם הוא בהתאם להוראות סעיף 61(א)(1) לחוק העונשין, דהיינו, 14,400 ₪ והקנס המקסימלי לפי חוק הגנת השכר למעסיק שלא מסר לעובד תלוש שכר הוא מחצית מהקנס הקבוע בסעיף 61(א)(2) לחוק העונשין, דהיינו 14,600 ₪.

5. על פי כתב האישום הנאשם נתן שירותי כוח אדם לשלוש מזמינות באמצעות ארבע עובדות לתקופה של פחות מחצי שנה וכן לא מסר לאחת העובדות תלוש שכר במשך חודשיים.

6. אחר שבחנתי את טענות הצדדים ובהתאם לע"פ 4910/13 ג'אבר נגד מדינת ישראל, אני קובע שיש לראות בכל פרט האישום בנוגע לעבירה על חוק העסקת עובדים על ידי קבלני כוח אדם כאירוע אחד בלבד אף על פי שמדובר בהעסקת ארבע עובדות. על פי כתב האישום כל העובדות הן עובדות שעבדו באותה תקופה. מדובר בעבירות שיש ביניהן קשר הדוק והם מהווים מסכת עבריינית אחת וכל האירוע הוא כתוצאה מביקורת אחת שנערכה על ידי המאשימה. כך גם לגבי אי מסירת תלוש השכר. אף על פי שמדובר בשני חודשים, מדובר באותה ביקורת ובחודשים סמוכים ועל כן אני רואה באי מסירת תלושי השכר אירוע אחד ולא שניים.

7. לעניין מדיניות הענישה בגין עבירות שנעברו על ידי קבלן כוח אדם שפעל ללא רישיון ותוך הפרת זכויות עובדיו, קבע המחוקק מנגנון שנועד למנוע את הפגיעה בעובדים הוא הרישיון המוענק מאת השר, יש מקום ליצור הרתעה כלכלית בהטלת קנסות גבוהים שתכליתם להפוך את העבריינות בתחום זה לבלתי משתלם.

8. קביעת מתחם הענישה - בע"פ 57160-01-14 מדינת ישראל - חדוות הורים בע"מ (8.11.14) קבע בית הדין הארצי לעבודה, כי בקביעת מתחם הענישה יש להתחשב "בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה כאמור בסעיף 40 ט". המחוקק הגדיר שלושה רכיבים רלוונטיים - "רכיב ראשון - קביעת החומרה המושגית של מעשה העבירה באמצעות בחינת הערך החברתי המוגן; רכיב שני - קביעת החומרה הקונקרטית של העבירה באמצעות בחינת הנסיבות הקשורות לביצועה; רכיב שלישי - שמירה על מידת מה של רצף עונשי על ידי התחשבות במצב שקדם לחקיקת תיקון מס' 113 באמצעות בחירת מדיניות הענישה הנהוגה" (המלומדים ואקי ורבין, בעמ' 430). בקביעת מתחם הענישה יש להתחשב לפיכך לא רק "בסוג העבירה שבוצעה, אלא גם בנסיבות שבהן בוצעה ובמידת אשמו של הנאשם בביצועה".

משקבעתי שמדובר בשני אירועים יש לגזור את העונש לכל אירוע בנפרד.

9. קביעת מתחם העונש ההולם - לאור קביעתי שמדובר באירוע אחד, מתחם הענישה הראוי בגין העסקת

עובדים ללא רישיון בהתאם לחוק העסקת עובדים על ידי קבלני כוח אדם הוא 30%-60% מהקנס המרבי ובגין חוק לפי הגנה השכר הפסיקה היא בין 20% - 50% מהקנס המרבי. המתחם הוא בהתאם לפסיקת בתי הדין לעבודה מהתקופה האחרונה.

10. הנסיבות המיוחדות של הנאשם - הנאשם ביצע את העבירות בהן הורשע במסגרת עיסוקו. במסגרת הטיעונים לעונש טען הנאשם שהוא בחובות ולא ידע שביצע עבירה.

11. בבואי לגזור את העונש מצאתי לחרוג לקולה ממתחם הענישה המקובל לאור הודאת הנאשם בהזדמנות הראשונה והעובדה שלא נטען שהנאשם קיפח את זכויות העובדים וכן לאור מצבו הכלכלי הקשה ועברו הנקי. מדובר בתקופת העסקה קצרה של פחות מחצי שנה.

על כן אני קובע שגובה הקנס יעמוד על 40% מהקנס המקסימלי בגין עבירה לפי עיסוק כקבלן כוח אדם ללא רישיון בשים לב שמדובר בשלוש מזמינות ובארבע עובדות. אני קובע שהקנס בגין אי מסירת תלוש שכר יעמוד על סך של 25% מהקנס המקסימלי מאחר שמדובר בחודשיים בלבד ולא נטען שזכויות העובדת קופחו.

כמו כן הנאשם יחתום על התחייבות להימנע מהעבירה בה הורשע בתיק זה למשך שלוש שנים מהיום. גובה ההתחייבות יעמוד על הקנס המקסימלי.

12. אני גוזר על הנאשם קנס בשיעור של 5,760 ₪ בגין העסקת עובדים בניגוד לחוק העסקת עובדים על ידי קבלני כוח אדם וקנס בשיעור של 3,650 ₪ בגין עבירה לפי חוק הגנת השכר. בסך הכל אני גוזר על הנאשם קנס בשיעור של 9,410 ₪.

לאור מצבו הכלכלי של הנאשם אני מאשר לנאשם לשלם את הקנס ב- 20 תשלומים שווים של 470.5 ₪ כ"א. כל תשלום החל ביום 1.3.21 ובכל 1 בחודש שלאחר מכן.

אם אחד מהתשלומים לא ישולם במועד, תעמוד יתרת הקנס שלא שולמה לפירעון מיד.

13. הנאשם יחתום עד ליום 1.2.21 על התחייבות להימנע מביצוע העבירה הקשורה לחוק העסקת עובדים על ידי קבלני כוח אדם ועל חוק הגנת השכר למשך שלוש שנים מהיום. אם הנאשם יעבור עבירה במשך שלוש השנים הקרובות הוא יחויב בקנס המרבי.

הנאשם מופנה למזכירות בית הדין לקבלת שוברי תשלום ולחתימה על התחייבות.

14. זכות ערעור כדין.

15. תשומת לב המזכירות לכתובתו של הנאשם כפי שמסר לפרוטוקול היום.

16. לבקשת הצדדים מהיום גזר הדין יישלח בדואר רשום.

ניתן היום, ט"ו טבת תשפ"א, 30 דצמבר 2020, בהעדר הצדדים.